

gerne havde Utøj, var det ikke nødvendigt ude fra at skaffe andre Personer frem, der ved deres Forklaringer kunde oplyse det, som Fru Bransholm selv indrømmede.

Saa anfører det ærede Medlem som Bevis paa den frygtelige Svøbe. Fru Bransholm var for disse Piger, at der var jo det Tilfælde, hvor 12 Piger paa en Gang fik Ris, 5 Slag hver. Forholdet er jo det, at disse 12 Piger havde aftalt, at de vilde løbe bort fra Hjemmet. Fru Bransholm har derom forklaret, at medens der i lang Tid ikke havde været Bortløben fra Hjemmet, var der en Periode, hvor hun fik at vide, at der gik megen Tale i Svang mellem Pigerne om, at de skulde løbe bort. Hun gjorde da Pigerne opmærksom paa, at den Tale vilde hun ikke finde sig i, thi den forstyrrede Roen og Ordenen paa Hjemmet og modvirkede Opdragelsen, og naar hun næste Gang hørte Tale om, at de vilde løbe bort, fik de Ris. De vidste altsaa, hvad de havde at rette sig efter. Alligevel aftalte 12 af Pigerne, at de en bestemt Dag, naar de skulde paa Udflygt, vilde løbe deres Vej. Saa sagde Fru Bransholm til disse Piger, at nu kunde de selv vælge: enten skulde de have 5 Slag Ris hver, fordi de havde aftalt denne Bortløbningsplan, eller de skulde blive borte fra Udflygten. Saa valgte de Risene. Dette bruger det ærede Medlem i sin vidunderlige Argumentation paa den Maade, at han siger, det viser, hvor forraaende Fru Bransholms Opdragelse havde virket, de brøde sig ikke mere om disse Ris, end at de valgte dem, for saa kom de med paa Udflygten. For andre staaer det dog vistnok saaledes, at den Omstændighed, at Pigerne valgte de 5 Slag Ris, fordi de saa kom med paa Udflygten, viser, at den Svøbe, Fru Bransholm har ført, ikke har været saa forfærdelig haard, idet det at faa disse 5 Slag Ris dog ikke var værre, end at man kunde tage det med, naar man saa fik den Fornøjelse at være med paa Udflygten.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at det fremgaar af Forhørene, at Fru Bransholm ingenlunde har gjort „Hebron“ til et saadant øde og glædestomt Sted, som man har villet fremstille det. Der er mangfoldige Oplysninger, der vise, at hun

tværtimod samtidig med, at hun søgte at vænne Børnene til Orden, Renlighed, Sanddruhed og god Opførsel, har sørget for deres Fornøjelser og Glæder paa forskellig Maade. En af disse var altsaa disse Udflygter. Og de bleve betalte paa den Maade, at dertil anvendtes Udbyttet af Pigerne Arbejde i Roemarken. Forholdet er nemlig, hvad der klart fremgaar af Forhøret, ikke det, at Fru Bransholm har siddet og drevet denne Opdragelsesanstalt for at tjene Penge derved. Hun har gjort det af Kærlighed til Sagen. Om hun har udvist denne Kærlighed paa rette Maade, ja, det kan der altid disputeres om, men der kan ikke disputeres om, at hun udelukkende har drevet denne Virksomhed af Kærlighed til Sagen og Interesse for at opdrage Børnene, og at hun selv har savnet, selv har levet et meget sparsommeligt og spartansk Liv og levet i alt væsentligt det samme Liv som Børnene. Paa den Maade, jeg her har nævnt, skaffede hun altsaa for det første Børnene Adgang til noget Arbejde. Det er oplyst, at strengt har det ikke været, det har været 2—3 Timer ad Gangen. Det hele, der i et Aar blev tjent paa dette Arbejde, var en 150 Kr., saa vidt jeg husker 143 Kr. Disse Penge stak Fru Bransholm ikke selv i Lommen, men anvendte dem til Udflygter og Fornøjelser for Børnene.

Se, det er det, som alle det ærede Medlems grufulde Anklager reducerer sig til — foruden naturligvis, det indrømmer jeg, at det er oplyst, at der paa „Hebron“ i tidligere Tid har været anvendt baade mørk Arrest og Ris, og at der paa „Hebron“ har været anvendt Ørefigen.

Det ærede Medlem indskød ved sin Behandling af Grufuldhederne, som han stadig kalder det, et Spørgsmaal. Han sagde: Hvad er der blevet af Gudrun? Han sagde, det vilde han absolut have at vide, og hvis han ikke fik det at vide, vilde han kræve en Undersøgelse. Jeg vil svare, at jeg ved ikke, hvad der er blevet af Gudrun. Jeg kan selvfølgelig ikke have alle disse Børns Fremtidsskæbne og nuværende Opholdssted paa rede Haand. Jeg antager ikke og har ingen Grund til at antage, at der er foregaaet noget galt med Gudrun. Men jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem for Aarhus Nordre